

บทที่ 4

วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินการของศูนย์ฝึกและอบรม เด็กและเยาวชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ

ในการศึกษาวิชาอาชญาวิทยาตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นการมุ่งศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมของอาชญากรรม หรือพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งมีแนวคิดและมุมมองต่อสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรมแตกต่างกันออกไป และแนวความคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ตรงกับคำว่า “Juvenile Delinquency” ซึ่งในทางอาชญาวิทยาและพันธุวิทยาไม่ถือว่าการกระทำเช่นนั้น เป็นอาชญากรรม แต่จะเรียกการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนว่า “การกระทำผิด” และไม่เรียกเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดว่าเป็น อาชญากร ศาสตราจารย์ธรรมจึงควรมีการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานของศาลเยาวชนและครอบครัว และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ในการแก้ไขเยียวยาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดจึงเป็นสิ่งที่กระบวนการยุติธรรมต้องแก้ไขฟื้นฟู เพื่อเปลี่ยนสถานพินิจ ให้กลายเป็นบ้านโดยการสร้างบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมใหม่ เพื่อให้เหมาะสมต่อการฟื้นฟูเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนคือลูกหลานไม่ใช่คนโทษ พนักงานเจ้าหน้าที่มีสถานะเป็นที่ปรึกษาไม่ใช่ผู้ควบคุม เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดในการฟื้นฟู แก้ไขเด็กและเยาวชน ตามที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น จากสภาพปัญหาและข้อขัดข้องในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่ได้ประสบอยู่ในปัจจุบัน กระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในส่วนของศูนย์ฝึกและอบรมยังมีบทบัญญัติของกฎหมายที่ไม่ครอบคลุมเกี่ยวกับการดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและต้องรับโทษอยู่มาก

เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 แนวคิด ทฤษฎี อนุสัญญาระหว่างประเทศ และกฎหมายต่างประเทศ พบว่ามีปัญหาต่างๆเกิดขึ้น โดยแยกประเด็นพิจารณาเป็นดังนี้

4.1 ปัญหาการดำเนินการของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553

กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2561 ข้อ 13 ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) ดำเนินการด้านการควบคุม ดูแล แก้ไข บำบัด พื้นฟู ป้องกัน พัฒนาพฤตินิสัยและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ศาลพิพากษาหรือคำสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม (2) ดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือเพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็ก (3) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 55 ให้อธิบดีมีอำนาจในการออกใบอนุญาตให้ส่วนราชการดำเนินการ หรือให้เอกชนจัดตั้งสถานศึกษา สถานฝึกและอบรม หรือสถานแนะนำทางจิตเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนซึ่งเป็นผู้ต้องหว่ากระทำความผิด เป็นจำเลย หรือเป็นผู้ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน และมีอำนาจควบคุมดูแลสถานที่ดังกล่าว รวมทั้งมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตที่ได้ออกให้ขึ้นด้วยการออกใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 56 ผู้รับใบอนุญาตตาม มาตรา 55 ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

จากกฎหมายข้างต้นเห็นได้ว่า กระบวนการยุติธรรมของไทยใช้แนวทางการควบคุมความประพฤติมากกว่าการแก้ไขฟื้นฟูในการแก้ปัญหาเด็กที่กระทำความผิด เนื่องจากสถานที่และพื้นที่แออัดจำนวนเด็กและเยาวชนมีมากเกินกว่าที่หน่วยงานดังกล่าวจะรองรับได้ทั้งในด้านอาคารสถานที่ งบประมาณ เครื่องอุปโภคบริโภค และวัสดุอุปกรณ์ ทำให้มีสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดและขาดแคลน ประกอบเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการดูแลเด็กและเยาวชนซึ่งมีจำนวนไม่เหมาะสมกับปริมาณของเด็กและเยาวชน จึงทำให้ไม่สามารถดูแลเด็กและเยาวชนได้ทั่วถึง สถานที่ที่เป็นศูนย์ฝึกและอบรมแบบปิด มีกำแพงที่สูงมองไม่เห็นข้างนอก ในคดีความผิดบางฐานต้องถูกควบคุมอยู่ในห้องควบคุม มีการแต่งเครื่องแบบเหมือนกันหมด เป็นการควบคุมตัวในพื้นที่จำกัด การรับประทานอาหารต้องฟังรอเสียงระฆังและเสียงนกหวีด เมื่อรับประทานอาหารเสร็จเด็กหรือเยาวชนต่างแยกย้ายไปทำธุระของตัวเอง ความรู้สึกของเด็กหรือเยาวชนเสมือนถูกควบคุมตัว ทำให้หมดอิสระภาพ พนักงานเจ้าหน้าที่มาจากการสอบบรรจุ ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กกล่าวไว้ว่า “เด็กต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย” เน้นการคุ้มครองสิทธิของเด็กเป็นสำคัญ นั้นแสดงให้เห็นว่ากระทรวง

ยุติธรรม แก่ปัญหาเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิด ไม่สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้เด็กหรือเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวไปแล้วกลับมากระทำความผิดซ้ำในอัตราที่สูงอีก ซึ่งต่างจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ โดยการบริหารของเอกชนเน้นการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน ตัวอย่าง บ้านกาญจนาฯ จะใช้วิธีการเยียวยาฟื้นฟูพฤติกรรม เพื่อไม่ให้เด็กที่ได้รับการปล่อยตัวออกไปแล้วกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก

ซึ่งกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐโคโรราโด มีศูนย์ฝึกและอบรมของประเทศสหรัฐอเมริกาตามกฎหมายนั้นมีทั้งศูนย์ฝึกและอบรมที่ดำเนินการโดยรัฐบาล ซึ่งอาศัยอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายให้อำนาจหน่วยงานนั้นๆเอาไว้ และศูนย์ฝึกที่ดำเนินการโดยเอกชน ในรัฐโคโรราโด ให้มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจศูนย์ฝึกที่ดำเนินงานโดยเอกชนเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ได้ในมาตรา 19-2-204 (4) แห่ง Colorado Revised Statutes 2017 ที่กำหนดให้ผู้พิพากษาศาลเยาวชนมีอำนาจในการทำข้อตกลงกับหน่วยงานเอกชนเพื่อให้การควบคุมดูแลหรือบริการอื่นๆ สำหรับเด็กและเยาวชนที่ถูกคุมขังโดยศาล กล่าวคือ เมื่อผู้พิพากษาศาลเยาวชนทำข้อตกลงกับหน่วยงานเอกชนแห่งใด หน่วยงานเอกชนแห่งนั้นก็จะมีอำนาจในการควบคุมดูแลเด็กหรือเยาวชนนั้นๆ โดยถูกต้องตามกฎหมาย ส่วนรัฐมิสซูรี มีทั้งศูนย์ฝึกที่ดำเนินการโดยรัฐบาลและที่ดำเนินการโดยเอกชน ซึ่งรัฐมิสซูรีมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจศูนย์ฝึกที่ดำเนินงานโดยเอกชนเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ได้ในมาตรา 211.151 แห่ง Missouri Revised Statutes 2017 ที่ให้อำนาจศาลสั่งให้ควบคุมตัวเด็กยังศูนย์ที่บริหารโดยมณฑล หรือสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการควบคุมดูแลโดยการบริหารของบริษัทที่มีวัตถุประสงค์ข้อหนึ่งข้อใดเป็นการดูแลและคุ้มครองเด็ก กล่าวคือ ศาลอาจมีคำสั่งให้เด็กถูกควบคุมตัวอยู่ในศูนย์ฝึกที่เป็นของรัฐหรือของเอกชนก็ได้

ประเทศอินเดีย กฎหมายกำหนดหน้าที่ให้รัฐสามารถจัดตั้ง และดูแลองค์กรไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือเอกชน สำหรับการฟื้นฟูเด็กที่กระทำการขัดต่อกฎหมายตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติ The Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Act 2015 และ มาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ได้กำหนดให้หน่วยงานในการคุ้มครองดูแลเด็กและเยาวชนดังกล่าวต้องจดทะเบียนตามวิธีที่กำหนดด้วย และเมื่อจดทะเบียนแล้วจะมีหน้าที่ผูกพันที่จะต้องรับดูแลเด็กไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐหรือไม่ก็ตาม

เมื่อศึกษากฎหมายของประเทศไทยและกฎหมายของต่างประเทศในบทที่ 3 แล้วเห็นได้ว่ากฎหมายของต่างประเทศที่ศึกษามีบทบัญญัติที่ให้อำนาจหน่วยงานของเอกชนเข้ามาดำเนินการฝึกและอบรมของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เพื่อช่วยเหลือดูแลเด็กและเยาวชน จึงไม่เกิดกรณีปัญหาแบบของประเทศไทย

4.2 ปัญหาเงื่อนไขการปล่อยตัวเด็กและเยาวชนออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 140 ภายใต้บังคับมาตรา 143 ในกรณีที่จะมีการปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชน ซึ่งได้รับการฝึกอบรมในสถานที่ที่กำหนดไว้ในหมวด 4 ครบตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด หรือตามที่ศาลมีคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามมาตรา 137 ถ้ามีเหตุอันสมควรกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการคุมประพฤติของเด็กหรือเยาวชนก่อนปล่อยตัวไป เมื่อศาลเห็นเองหรือผู้อำนวยการสถานพินิจหรือผู้ปกครองสถานศึกษาหรือสถานฝึกและอบรมร้องขอ ให้ศาลมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ในมาตรา 138 ได้ ถ้าได้กำหนดเงื่อนไขไว้ให้นำบทบัญญัติมาตรา 138 วรรคสองและวรรคสามและมาตรา 139 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

จากกฎหมายดังกล่าวข้างต้น การปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนตามมาตรา 140 ให้อำนาจศาลจะกำหนดเงื่อนไขในการปล่อย เมื่อครบกำหนดฝึกและอบรมจะต้องปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนออกไป ศาลมีอำนาจในการกำหนดเงื่อนไขในการปล่อยตัวเด็ก ซึ่งในการกำหนดเงื่อนไขนี้อาจจะมีข้อเดียวหรือหลายข้อก็ได้รวมถึงระยะเวลาในการปฏิบัติตามเงื่อนไขด้วย เช่น ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนออกนอกสถานที่อยู่อาศัยในเวลากลางคืน ภายในกำหนดระยะเวลาตามที่ศาลกำหนด เงื่อนไขนี้อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนได้ การปฏิบัติตามเงื่อนไขนี้เป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี แต่ต้องไม่เกินกว่าจำนวนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เมื่อศาลเห็นเองหรือผู้อำนวยการสถานพินิจหรือผู้ปกครองสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมร้องขอ เมื่อศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ไม่มีสถานะเป็นศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม จึงไม่มีอำนาจในการกำหนดเงื่อนไขในการร้องขอ กำหนดเงื่อนไขในการปล่อยนี้ ทำให้มีผลกระทบต่อ การปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐเพราะเด็กหรือเยาวชนบางคนอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำให้กระทำผิดได้ง่าย เช่น อยู่ในกลุ่มเพื่อน ในชุมชนแออัดชุมชนที่มีปัญหา ยาเสพติดซึ่งล้วนแต่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หากไม่มีคณะกรรมการในการกำหนดเงื่อนไขในการปล่อยตัวเด็กและเยาวชนให้กับศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐอาจทำให้เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดซ้ำได้ง่ายขึ้น

ในกฎหมายของสหรัฐอเมริกา รัฐโคโลราโด กฎหมายให้อำนาจศาลออกเงื่อนไขในการปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชน เมื่อเด็กหรือเยาวชนฝึกอบรมในสถานที่ครบกำหนดแล้ว ได้ ตามมาตรา

19-2-925 Colorado Revised Statutes 2017 กล่าวคือ ผู้พิพากษาสามารถกำหนดเงื่อนไขในการปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนหลังจากการควบคุมตัวได้ ส่วนรัฐมิสซูรี กฎหมายให้อำนาจศาลออกเงื่อนไขในการปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชน โดยเป็นไปตามมาตรา 211.141 แห่ง Missouri Revised Statutes 2017 ซึ่งกำหนดเงื่อนไขเบื้องต้นว่าบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ที่มีอำนาจปกครองตามกฎหมาย จะต้องนำตัวเด็กมายังศาลตามเวลาที่กำหนด หรือตามคำสั่งของศาล และศาลอาจกำหนดเงื่อนไขอื่นเพิ่มเติมอีกก็ได้ ซึ่งเงื่อนไขสำหรับการปล่อยตัวหรือควบคุมตัวดังกล่าวนี้ ให้แจ้งไปยังบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ที่มีอำนาจปกครองตามกฎหมายโดยเร็วที่สุด

ประเทศอินเดีย กฎหมายกำหนดให้อำนาจคณะกรรมการที่จะสั่งปล่อยตัวเด็ก และให้ถูกคุมประพฤติและอยู่ภายใต้การดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เหมาะสม ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์หรือไม่สัมพันธ์ หรือสั่งปล่อยตัวเด็ก และให้ถูกคุมประพฤติและอยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานที่เหมาะสม หรือสั่งให้เด็กไปอยู่ที่บ้านพิเศษ โดยกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติ The Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Act 2015 กล่าวคือ รัฐ โดยคณะกรรมการสามารถออกคำสั่งปล่อยตัวเด็ก รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีการให้ปฏิบัติหลังจากปล่อยตัวได้ ซึ่งกฎหมายเปิดช่องไว้ให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการตามที่เห็นสมควร

จากการศึกษาพบว่า ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเด็กและเยาวชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ไม่มีสิทธิในการร้องขอกำหนดเงื่อนไขในการปล่อยตัวเด็กและเยาวชนจึงทำให้มีผลกระทบต่อ การปล่อยตัวเด็กและเยาวชน กล่าวคือ เด็กหรือเยาวชนบางคนกลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำให้กระทำผิดได้ง่าย หากศาลไม่มีการกำหนดเงื่อนไขในการปล่อยให้กับศูนย์ฝึกและอบรมของเอกชน อาจทำให้เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดซ้ำได้ง่ายขึ้น จึงควรให้มีคณะกรรมการที่มีอำนาจในการกำหนดเงื่อนไขในการปล่อยตัวเด็กและเยาวชนของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ

4.3 ปัญหาเกี่ยวกับค่านิยมของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “ศูนย์ฝึกและอบรม” หมายความว่า ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

“ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรม” หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

จากกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐใช้แนวทางในการแก้ไขฟื้นฟู เยียวยา เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีลักษณะนิสัยที่ดี เสริมสร้างระเบียบวินัย ความสัมพันธ์การอยู่ร่วมกันในสังคม ปลูกฝังค่านิยมที่ดีโดยสอดแทรกจริยธรรม ศีลธรรม อบรมให้การศึกษา ปรับพฤติกรรมขัดเกลาให้เด็กกลับตัวเป็นคนดี เนื่องจากศูนย์ฝึกและอบรมของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีสถานที่แออัด และเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการดูแลเด็กและเยาวชน จึงควรให้มีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและช่วยเหลือดูแลเด็กและเยาวชน โดยเน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลาง แต่ศูนย์ฝึกและอบรมและผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมตามคำนิยามในมาตรา 4 ไม่รวมถึงศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ เพื่อลดปัญหาทางสังคมอย่างจริงจัง ปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน กระตุ้นให้ภาครัฐตื่นตัวมากขึ้น

ซึ่งกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐโคโลราโด กฎหมายให้อำนาจหน่วยงานทั้งที่ดำเนินการโดยรัฐและที่ดำเนินการโดยเอกชนเข้ามามีบทบาทในการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวในกระบวนการยุติธรรม ดังนั้น กฎหมายจึงมีบทบัญญัติเกี่ยวกับคำนิยามที่กำหนดความหมายของศูนย์ฝึกเอาไว้ในมาตรา 103 (12) แห่ง Juvenile Justice and Delinquency Prevention Act ว่าให้ศูนย์ฝึกนั้น รวมทั้งที่ดำเนินการโดยรัฐและที่ดำเนินการโดยเอกชน กล่าวคือ ให้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวในกระบวนการยุติธรรมไว้ใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็ศูนย์ฝึกที่ดำเนินการโดยรัฐหรือโดยเอกชน ส่วนรัฐมิสซูรี มีกฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับคำนิยามที่กำหนดความหมายของศูนย์ฝึกเอาไว้ในมาตรา 211.151 แห่ง Missouri Revised Statutes 2017 ซึ่งได้กำหนดความหมายของคำว่า "คุกหรือสถานกักกันผู้ใหญ่" ไม่รวมถึงสถานกักกันเด็กและเยาวชน

นอกจากนี้ยังกำหนดความหมายของคำว่า "สถานกักกันเด็กและเยาวชน" ให้หมายถึงสถานที่ที่แยกต่างหากจากคุกหรือสถานกักกันผู้ใหญ่ โดยจะมีหน่วยงานของรัฐหรือของเอกชนเป็นเจ้าของหรือดำเนินการก็ได้ กล่าวคือ ให้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวในกระบวนการยุติธรรมไว้ใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็ศูนย์ฝึกที่ดำเนินการโดยรัฐหรือโดยเอกชน

ประเทศอินเดีย กฎหมายจึงมีบทบัญญัติเกี่ยวกับคำนิยามที่กำหนดความหมายของศูนย์ฝึกเอาไว้ในมาตรา 2 (56) และ (57) พระราชบัญญัติ The Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Act 2015 ว่าให้บ้านพิเศษต่างๆ และหน่วยงานดูแลเด็กพิเศษ เหล่านั้น ให้หมายความรวมทั้งที่ดำเนินการโดยรัฐและที่ดำเนินการโดยเอกชน กล่าวคือ ให้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่

เกี่ยวกับการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวในกระบวนการยุติธรรมของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเอาไว้ใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็ยศูนย์ฝึกที่ดำเนินการโดยรัฐหรือโดยเอกชน

จากการศึกษาเห็นได้ว่า นิยามของคำว่าศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไม่ครอบคลุมถึงศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนของเอกชนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ จึงควรมีการแก้ไขคำนิยามของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนและคำว่าผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางของทั้งสองประเทศ

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เนื่องจากการปล่อยตัวเด็กและเยาวชนออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน คำนิยามของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนและได้วิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางในการพัฒนาการจัดตั้งศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ในบทที่ 5 จะได้นำเสนอบทสรุปและข้อเสนอแนะในการปรับแก้กฎหมายที่เหมาะสมต่อไป